

Inexistența unor cercetări similare în regiunile de la sud de Dunăre i-a lipsit pe autori de analogiile pe baza cărora să fi putut stabili ferim diferitele faze pe care le-a parcurs necropola. Cele 4 faze care au fost identificate au ca bază doar analizele chimice ale scheletelor, ceea ce nu credem că permite o grupare atât de tranșantă a mormintelor cum au prezentat-o autorii pe planul general (și numai acolo, fără a putea sesiza evoluții sau diferențe în ceea ce privește inventarul arheologic al celor 4 grupe).

Pe baza analizelor antropologice, Éry Kinga a ajuns la concluzia că populația satului era originară din regiunea Crna Gora (Iugoslavia) din nord-vestul Greciei și Albania, dar nu din mediul aromân fiindcă acolo predomină tipul cu craniul mai lung, mai

îngust și cu o statură mai mică. Această afirmație este însă considerabil diminuată de faptul, recunoscut și de autoare, că — în lipsa unor date antropologice din epoca respectivă — comparațiile s-au făcut cu serii statistice contemporane. Credem că nu avem motive să ne îndoim de exactitatea izvoarelor scrise otomane și că este vorba de o populație vlahă, deosebită — chiar și arheologic — de sîrbi și bosniaci din zonă.

Încertitudinile și dificultățile relevate constituie credem suficiente argumente pentru intensificarea cercetărilor arheologice și pentru publicarea grabnică a acestora, iar lucrarea prezentată un foarte bun exemplu în acest din urmă sens.

Lukács Antal

Anuarul Muzeului județean Suceava, 10, 1983, 925 p.

Apariția unui nou număr al Anuarului Muzeului județean Suceava a devenit, de mai mult timp, un eveniment cultural așteptat cu real interes de specialiștii din foarte diverse domenii de specialitate ce țin de cercetarea istorică. Printre acestea, desigur că nu lipsește interesul arheologilor nici pentru cel de-al X-lea număr al Anuarului sucevean, cu atât mai mult cu cât cuprinde câteva articole care merita a fi semnalate.

În ordinea lor cronologică ne vom opri la cele care considerăm că se pot bucura de interesul arheologilor.

Articolul lui N. Ursulescu „Contribuții la cunoașterea evoluției și poziției cronologice a culturii Starcevo-Criș pe teritoriul Moldovei” se detașează de la început prin volumul considerabil de pagini (120 p.), dar și prin unele probleme pe care le ridică în legătură cu periodizarea ceramicii culturii Criș în Moldova, care sîntem convinși că vor suscita interesul specialiștilor. Articolul constituie, în același timp, un bun repertoriu al așezărilor Criș din această regiune.

Paraschiva-Victoria Batariuc prezintă o parte din materialul recuperat de la un mormint de înhumăție din perioada de tranziție de la neolitic la epoca bronzului dezvelit cu ocazia săpării fundației unui bloc din municipiul Suceava.

La rîndul său, Mircea Ignat face cunoscute vestigiile geto-dacice de la Zvořiștea, categorisite de autor drept „cimpuri de gropi rituale”. Nu mai puțin lipsite de interes sînt rezultatele cercetărilor lui Paul Șadurschi și Octavian Liviu Șovan cu privire la „Necropola de tip Sintana de Mureș-Cerneașov de la Mihălășeni, județul Botoșani”.

Lia și Adrian Bătrina ne oferă o interesantă reluare a problemelor legate de biserică catolică din Baia, articolul avînd darul de a fi scris într-un stil deosebit de atrăgător și de a fi foarte logic și bine documentat.

În sfîrșit, Marin Cărciumaru face cunoscute noi loturi de semințe carbonizate descoperite în contexte arheologice de pe teritoriul Moldovei, din timpul culturii Criș pînă în feudalism.

Desigur că se poate spune că din cele 925 de pagini ale celui de al X-lea volum al Anuarului Muzeului județean Suceava poate prea puține sînt acoperite cu rezultatele cercetărilor arheologice, dar aceasta ar însemna numai un reproș de ordin cantitativ pentru că altfel articolele pe care le-am amintit sînt cu toate bine prezentate, reprezentînd reale contribuții la cercetarea arheologică din Moldova și nu mai puțin din țara noastră.

Marin Cărciumaru